

Toegang tot onderwijs

Zorgen voor een veilige omgeving ondanks de bezetting

Israëlische soldaten omringen kinderen in Hebron op weg naar school. Foto: EAPPI/ M.Ward

In 1994 gaven de Oslo akkoorden de aanzet tot de vorming van de Palestijnse Autoriteit (PA) en in dat zelfde jaar ook tot de vorming van het Ministerie van Onderwijs (MvO). Dit had onder andere tot gevolg dat de onderwijssector een opvallende groei te zien gaf in het aantal studenten en scholen en dat meer meisjes en meer kinderen met een handicap werden toegelaten. Maar al snel ontstond grote onvrede onder de Palestijnse bevolking omdat de verwachtingen zoals betere leefomstandigheden, vrijheid, vrede en veiligheid uitbleven, de bouw van nederzettingen werd zelfs uitgebreid. Dit leidde tot de Tweede Intifada. Maar Israël's reactie hierop veroorzaakte enorme kosten voor het gehele onderwijssysteem, zowel menselijke als materiële.

Vandaag de dag heeft de toegang tot onderwijs enorm te lijden door aanslagen op scholen door Israëlische kolonisten en veiligheidstroepen, door sloop van schoolgebouwen, en door ontzegging van onderwijs door wegafsluitingen en militaire controle posten.

Aanslagen op scholen. De Waarneming en Rapportage Afdeling van de VN noteerde

322 aanvallen op scholen in 2012, waarbij 14.235 leerlingen getroffen werden. Van januari tot juni 2013 vonden 29 aanvallen op scholen plaats, waarbij 6.354 leerlingen getroffen werden. Israëlische militairen en Israëlische kolonisten komen regelmatig naar scholen en vallen leerlingen lastig. Dat zijn beangstigende ervaringen voor kinderen en staf.

Sloop bevelen. Veel scholen hebben te maken met een voortdurende dreiging gesloopt te worden. Op het ogenblik heeft het Israëlisch Burgerbestuur (afdeling van het Israëlische ministerie van defensie) mondeling of schriftelijk sloop bevelen uitgevaardigd aan ten minste 39 scholen, met ruwweg 4.300 scholieren in gebied C van de Westelijke Jordaanoever en in Oost Jeruzalem.

Afsluitingen en militaire controle posten. Per 30 juni 2013 werden 51 gevallen gedocumenteerd in Palestina waarbij de toegang tot onderwijs werd ontzegd en dat trof meer dan 13.000 scholieren. Elke dag moeten zij militaire controleposten passeren, waar Israëlische soldaten hun persoonlijke bezittingen controleren. Veel scholieren komen op weg naar school voor gesloten controleposten of moeten door

gesloten militair gebied of zelfs door schietterreinen.

Gevolgen van deze problemen zijn schooluitval, absenteïsme, kortere lestijden, afname van de kwaliteit van onderwijs en de onmogelijkheid van ouders om te zorgen voor regelmatig onderwijs. Meisjes worden onevenredig hard getroffen, want zij stoppen eerder met school als ze te maken krijgen met pesterijen en geweld. Aan de andere kant, geweld, pesterijen en intimidatie zijn ook georiënteerd op geslacht, vooral jongens worden getroffen. Artikel 26 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens stelt: **'Iedereen heeft recht op onderwijs'**. Bescherming van onderwijs onder Israëlische bezetting is een cruciale humanitaire zorg en dit was de aanleiding voor een gezamenlijk project tussen Unicef en Eappi, met als doel de toegang tot onderwijs te verbeteren en te zorgen voor een veilige leeromgeving voor kinderen in Palestina.

‘Onderwijs is het krachtigste wapen dat men kan gebruiken om de wereld te veranderen.’

Nelson Mandela

Toegang tot onderwijs

Case Studie: “Dodeweg” in As Sawiya

Op een dag in de herfst van 2011 liep de 17-jarige Mohammed van school naar huis. Het was een gewone dag, al pratend met zijn vrienden op weg naar huis. Plotseling werd hij aangereden door een bus op weg naar een vlakbij gelegen Israëlische nederzetting. Hij liep een hoofdwond op, een gebroken arm en been. Om te herstellen moest in zijn been een platina plaat gezet worden.

Mohammed zit op één van de drie scholen in de Palestijnse dorpen As Sawiya en Luban. Vroeger was er een voetpad tussen deze scholen en het dorp, maar tien jaar geleden vernietigde het Israëlische leger het pad omdat het volgens hen een veiligheidsrisico inhield voor de nabijgelegen Israëlische nederzettingen Eli en Ma'ale Levona.

Tegenwoordig moeten de kinderen langs Route 60 lopen, een hoofdweg die Oost Jeruzalem en Ramallah verbindt met Nablus in het noorden. Route 60 is altijd druk, maar vooral tijdens het spitsuur als de scholieren van As Sawiya en Luban naar school of huis gaan. Elke dag lopen de kinderen langs deze weg, terwijl trucks, bussen en personenauto's langs razen. Plaatselijk wordt Route 60 “Dodeweg” genoemd, vanwege de vele ongelukken zoals van Mohammed.

“Ik ging naar het politiebureau in de Ariel nederzetting om het ongeluk te rapporteren”, vertelt Mustafa, Mohammeds vader. “De politieagent antwoordde: ‘Het probleem is niet de bus, het probleem is je zoon’. Toen ik hem vroeg: ‘Waar moet m'n zoon dan lopen?’ antwoordde hij: ‘Niet op

Studenten met As Sawiya's school psycholoog, Mundhir Safadi. Photo: EAPPI/ M. Becker Aarseth

de weg.’ De kinderen hebben geen keus: er was een voetpad, maar de militairen sloopten het.”

De “Dodeweg” is niet het enige beletsel voor de toegang tot onderwijs waar kinderen van As Sawiya mee te maken krijgen. Regelmatig bekogelen Israëlische kolonisten de kinderen met stenen en Israëlische militairen arresteren kinderen op weg naar school. Elke maand, zelfs tijdens schooltijd, laten Israëlische soldaten en militaire voertuigen zich zien, komen het schoolterrein op en controleren schooltassen.

Al deze belemmeringen vormen een hoge mentale belasting voor de scholieren:

De kleinere kinderen huilen, de ouderen vragen waarom de soldaten hier zijn, legt Adnan, het hoofd van de school uit. “Nog altijd komen scholieren gestrest op school. Ze zijn niet in staat zich te concentreren met slechte rapportcijfers tot gevolg.”

Na tien jaar heeft het Israëlisch Burgerbestuur toestemming gegeven aan de Palestijnse Autoriteit om het voetpad opnieuw aan te leggen en de bouw is gestart.

Maar, de gevaren die kolonisten en soldaten veroorzaken, kunnen **niet** zo gemakkelijk opgelost worden.

EAPPI, het oecumenisch begeleiding programma in Palestina en Israël is een internationaal waarneming programma dat Israëliërs en Palestijnen steunt die zich inzetten voor vrede. Sinds het begin van het programma in 2002 kwamen meer dan 1000 vrijwilligers uit meer dan 25 landen naar Jeruzalem en de Westelijke Jordaanoever.

EAPPI vrijwilligers brengen Palestijnse kinderen naar school in het door Israël bezette Palestijns gebied en begeleiden hen op de vaak gevaarlijke route langs nederzettingen. Vrijwilligers houden toezicht bij controleposten en brengen verslag uit over schendingen van mensenrechten zoals sloop van huizen en geweld door kolonisten. Verder steunen ze Israëlische en Palestijnse organisaties die pleiten voor een rechtvaardige vrede gebaseerd op internationaal recht.

Hier werken we op 7 verschillende plaatsen →

